

Sentencja

Rozporządzenia Rady (WE) nr 1103/97 z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro oraz nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, które w ramach operacji wymiany na euro kwoty opłaty od mąki, kaszy miannej i drobnej kaszy pszenicznej dostarczanych lub wyrabianych w celu spożycia przez ludzi, takiej jak ta w sprawie przed sądem krajowym, podniosła ją do wyższej kwoty od tej, która wynikałaby ze stosowania zasad wymiany przewidzianych w tych rozporządzeniach, chyba że podniesienie to jest zgodne z wymogami pewności prawa i przejrzystości, które są zagwarantowane przez te rozporządzenia, co oznacza, iż sporne teksty ustawodawcze umożliwiają jasne odróżnienie decyzji władz państwa członkowskiego o podniesieniu tej kwoty od operacji jej wymiany na euro. Do sądu krajowego należy zbadać, czy było tak w sprawie przed nim zawisłej.

(¹) Dz.U. C 315 z 10.12.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 stycznia 2007 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)] — postępowanie karne przeciwko Uwe Kayowi Festersenowi

(Sprawa C-370/05) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 43 WE i 56 WE — Ograniczenia nabycia gospodarstw rolnych — Obowiązek nabywcy ustanowienia stałego miejsca zamieszkania na nieruchomości rolnej)

(2007/C 56/14)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Uwe Kay Festersen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia art. 43 WE i 56 WE — Przepisy krajowe uzależniające nabycie gospodarstwa rolnego od ustanowienia w nim miejsca zamieszkania

Sentencja

1) Artykuł 56 WE sprzeciwia się temu, aby przepisy krajowe takie jak te stanowiące przedmiot postępowania przed sądem krajowym uzależniały nabycie nieruchomości rolnej od spełnienia warunku polegającego na ustanowieniu przez nabywcę stałego miejsca zamieszkania na tej nieruchomości.

2) Ta wykładnia art. 56 WE nie byłaby odmienna w przypadku, gdyby nabyta nieruchomość rolna nie stanowiła samodzielnego gospodarstwa rolnego i gdyby budynek mieszkalny znajdował się w strefie miejskiej.

(¹) Dz.U. C 315 z 10.12.2005 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Confédération générale du travail (CGT), Confédération française démocratique du travail (CFDT), Confédération française de l'encadrement (CFE-CGC), Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC), Confédération générale du travail — Force ouvrière (CGT-FO) przeciwko Premier ministre, Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement

(Sprawa C-385/05) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywy 98/59/WE i 2002/14/WE — Zwolnienia grupowe — Informowanie i przeprowadzanie konsultacji z pracownikami — Obliczanie progów zatrudnienia — Uprawnienia państw członkowskich — Wyłączenie pracowników należących do określonej kategorii wiekowej)

(2007/C 56/15)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confédération générale du travail (CGT), Confédération française démocratique du travail (CFDT), Confédération française de l'encadrement (CFE-CGC), Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC), Confédération générale du travail — Force ouvrière (CGT-FO)

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Francja) — Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Komisji na temat reprezentacji pracowników (Dz. U. L 80, str. 29), jak również art. 1 dyrektywy Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz. U. L 225, str. 16) — Obowiązek informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami spoczywający na przedsiębiorstwach, których liczba pracowników przekracza określony próg — Ustawodawstwo krajowe wyłączające ze sposobu obliczania stanu zatrudnienia pracowników, którzy jeszcze nie ukończyli 26 lat